T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 712
KARAR NO : 2017 / 802
KARAR TR : 25.12.2017

ÖZET : Davacı idare tarafından, fazla ödendiği ileri sürülen vekalet ücretinin iadesi ve icra takibinin devamına karar verilmesi istemiyle, gerçek kişi aleyhine açılan davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

-
-
-

K A R A R

Davacı : Şahinbey İlçe Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. Ö. S.
Davalı : E.Ö.

O L A Y : 1-a)Davacı vekili dilekçesinde; Davalı/borçlunun Gaziantep 12.İcra Dairesi'nin 2011/6000 sayılı dosyası ile aleyhine yürüttükleri 1.448,69 TL(faiz ve masraflar hariç) tutarındaki borca itiraz ettiğini, itirazın iptal edilmesi gerektiğini, şöyle ki; davalı/borçlunun, müvekkili belediyenin sözleşmeli avukat olarak vekilliğini yaptığı dönemde, 2010 yılı vekalet ücreti alacağına ilişkin olarak, alması gereken yıllık tutardan fazlasını alması nedeniyle müvekkilini kamu zararına uğrattığını, bu nedenle hakkında icra takibi başlatıldığını, icra takibine davalı/borçlu tarafından "takibin dayanağı idari işlemin iptali için idare mahkemesinde dava açılmış olması" nedeniyle 17.08.2011 tarihinde itiraz edildiğini, 12.İcra Müdürlüğü'nce takibin durdurulduğunu, davalı/borçlunun icra dosyasına yapmış olduğu itirazın haksız ve hukuki dayanaktan yoksun olduğunu, itirazın iptalinin gerektiğini; davalı borçlunun 2010 yılı için alacağı vekalet ücreti tutarının, ilgili yasa ve sözleşme hükümleri çerçevesinde brüt olarak 7.009,68 TL olarak hesaplandığını, ancak davalı borçlunun aldığı vekalet ücretinin brüt olarak 12.640,03 TL. olduğunu; müvekkili belediyece dava konusu durumun farkına varılması üzerine, davalıya 19 Ekim 2006 Tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmelik hükümlerine göre "kamu zararı" çıkarıldığını, kendisine tebliğ edildiğini; davalı tarafından bu borca itiraz edildiğini, müvekkili belediyece yapılan incelemeler sonunda davalı borçlunun itirazının reddedildiğini; daha sonra, davalı borçlunun 2011 yılı için tarafına ödenmesi gereken vekalet ücreti tutarının 4.181,66 TL olarak hesaplanarak, Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin "takas suretiyle tahsilat" başlıklı 14.maddesine istinaden, takas suretiyle borcundan takas edildiğini, böylece davalı borçlunun müvekkili belediyeye ödemesi gereken 1.448,69 TL ödenmeyince, müvekkil belediyece iş bu davaya konu icra takibinin başlatıldığını; ayrıca davalı borçlu tarafından, müvekkili belediyenin " borca itirazının reddine" dair kararının iptali amacıyla Gaziantep 2.İdare Mahkemesi'nin 2011/1231 E.sayılı dosyası ile iptal davası açıldığını, Mahkemece "davanın incelenmeksizin reddine " karar verildiğini ifade ederek; borçlunun icra takibine yaptığı haksız ve hukuki dayanaktan yoksun itirazın iptali ile icra takibinin devamına, haksız ve kötü niyetli olan davalı borçlunun %40'dan az olmamak üzere icra inkar tazminatı ödemesine karar verilmesi istemiyle 24.4.2012 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

1-b) Gaziantep 4.Asliye Hukuk Mahkemesi; 20.1.2016 gün ve E:2012/377, K:2016/45 sayı ile, bu tür davalara bakma görevinin İş mahkemelerine ait olduğu taraflar arasındaki ilişkinin hizmet sözleşmesine dayandığı, bu gibi hizmet sözleşmesinden doğan uyuşmazlıklara ilişkin davaların 4857 ve 5521 sayılı Kanunların 1. maddeleri hükümleri gereği İş Mahkemelerinde görülmesi gerektiğinin anlaşıldığı gerekçesiyle; dava dilekçesinin görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar temyiz edilmiştir.

1-c) Yargıtay 13.Hukuk Dairesi; 14.6.2016 gün ve E:2016/13187, K:2016/15166 sayı ile, "(…)Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 23.2.2005 gün ve esas 2005/13-32, karar 2005/85 sayılı kararı uyarınca yerel mahkemelerce kurulan hükümlerin temyizinin ve temyiz incelemesi sonucunda Yargıtay Daireleri ya da Hukuk Genel Kurulunca verilen kararlara karşı karar düzeltme yoluna gidilmesi durumunda temyiz ya da karar düzeltme istemi hangi karara yönelik ise, o karar tarihinde yürürlükte bulunan kanun hükmünün esas alınacağı belirtilmiştir. Davacı tarafından temyiz edilen göreve ilişkin karardaki alacak miktarı 1.448,49 TL olup. karar tarihi (20.01.2016) itibariyle 2.190,00 TL'yi geçmediğinden HUMK.nun 5219 sayılı yasa ile değiştirilen 427. maddesinin 2. fıkrası gereğince davacının temyiz hakkı bulunmamaktadır. O nedenle miktar itibariyle kesin olan karara ilişkin davacının temyiz dilekçesinin reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ:Yukarda açıklanan nedenlerle davacının TEMYİZ DİLEKÇESİNİN REDDİNE…" karar vermiş; karar düzeltme istemi da aynı Dairece, 3.11.2016 gün ve E:2016/22546, K:2016/20321 sayı ile reddedilmiştir.

1-d) GAZİANTEP 4.İŞ MAHKEMESİ; 10.5.2017 gün ve E:2016/712, K:2017/170 sayı ile, "(…) Dosyanın Yargıtay'dan dönüşü sonrası davacının süresinde yapmış olduğu başvuru nedeniyle Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesince dosyanın görevli iş mahkemesine tevzi edilmek üzere tevzi bürosuna gönderilmiş, tevzi bürosunca yapılan tevzi sonucunda dosya mahkememizin 2016/712 esasına kaydedilmiştir.

Uyuşmazlık, taraflar arasındaki ilişkinin 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında değerlendirilip

değerlendirilemeyeceği ve bu bağlamda iş mahkemesinin görevi noktasında toplanmaktadır.

Bir kişinin 4857 sayılı İş Kanunu'nun hükümlerinden yararlanması için, 4857 sayılı Kanun'un 1/1 maddesi ve 2/1 maddesi kapsamında iş sözleşmesi ile çalışması gerekir. Zira anılan Kanun'un 1. maddesinin 1. fikrasında "Bu Kanunun amacının işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek" olduğu belirtilirken, 2. maddesinin 1. fikrasında da işçi, işveren ve iş ilişkisi tanımlanarak, "Bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişiye işçi, işçi çalıştıran gerçek veya tüzel kişiye yahut tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşlara işveren, işçi ile işveren arasında kurulan ilişkinin ise iş ilişkisi" olduğu açıkça ifade edilmiştir. İş sözleşmesi tarafların karşılıklı serbest iradesi ile kurulan bir iş ilişkisidir. Taraflardan birinin serbest iradesinin bulunmadığı durumda iş ilişkisinden söz edilemez.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49. maddesinin 3. fikrası uyarınca "Belediye ve bağlı kuruluşlarında, norm kadroya uygun olarak çevre, sağlık, veterinerlik, teknik, hukuk, ekonomi, bilişim ve iletişim, plânlama, araştırma ve geliştirme, eğitim ve danışmanlık alanlarında avukat, mimar, mühendis, şehir ve bölge plâncısı, çözümleyici ve programcı, tabip, uzman tabip, ebe, hemşire, veteriner, kimyager, teknisyen ve tekniker gibi uzman ve teknik personel yıllık sözleşme ile çalıştırılabilir. Sözleşmeli personel eliyle yürütülen hizmetlere ilişkin boş kadrolara ayrıca atama yapılamaz. Bu personelin, yürütecekleri hizmetler için ihdas edilmiş kadro unvanının gerektirdiği nitelikleri taşımaları şarttır. Bu fikra uyarınca sözleşmeli olarak istihdam edileceklere ödenecek net ücret, söz konusu kadro unvanı için birinci derecenin birinci kademesi esas alınmak suretiyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre tespit edilecek her türlü ödemeler toplamının net tutarının yüzde 25 fazlasını geçmemek üzere belediye meclisi kararıyla belirlenir. Genel hükümlere göre birinci dereceden kadro ihdas edilemeyen kadro unvanları için ise o kadro unvanından ihdası yapılmış en yüksek kadro derecesinin birinci kademesi esas alınır ve yapılacak ödemenin azami tutarı yukarıda belirtilen usûle göre tespit olunur. Bu fikra hükümlerine göre çalıştırılacak personel için İçişleri Bakanlığı unvanlar itibarıyla sınırlama getirebilir". 4. fikraya göre "Avukat, mimar, mühendis (inşaat mühendisi ve harita mühendisi olmak kaydıyla) ve veteriner kadrosu bulunmayan veya işlerin azlığı nedeniyle bu unvanlarda kadrolu personel istihdamına ihtiyaç duyulmayan belediyelerde, bu hizmetlerin yürütülmesi amacıyla, haftanın ya da ayın belirli gün veya saatlerinde kısmi zamanlı olarak sözleşme ile personel çalıştırılabilir. Kısmi zamanlı olarak çalıştırılacak personel sayısı yukarıda belirtilen her unvan için birden fazla olamaz ve bunlarla yapılacak sözleşme süresi takvim yılını aşamaz. Bunlara ödenecek net ücret, aynı unvanlı kadroların birinci derecesinin birinci kademesi için yapılması gereken bütün ödemeler toplamının net tutarının yarısını geçmemek ve çalıştırılacak süre ile orantılı olmak üzere belediye meclisi kararı ile tespit edilir. Bu fikra uyarınca sözleşmeli personel olarak çalıştırılanlar için iş sonu tazminatı ödenmez ve işsizlik sigortası primi yatırılmaz. Bunlardan yaptıkları başka işler sebebiyle herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna tâbi olanlar için sosyal sigorta ve genel sağlık sigortası primi yatırılmaz ve aynı kişi birden fazla belediye veya bağlı kuruluşta çalıştırılamaz. Aynı maddenin 5. Fıkrasına göre de, "çalıştırılacak personele her ne ad altında olursa olsun sözleşme ücreti dışında herhangi bir ödeme yapılmaz ve ücret mahiyetinde aynî ya da nakdî menfaat temin edilmez. Bu personel hakkında bu Kanunla düzenlenmeyen hususlarda vize şartı aranmaksızın 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fikrasına göre istihdam edilenler hakkındaki hükümler uygulanır. Bu personele ait sözleşme örnekleri sözleşmenin imzalanmasını izleyen 30 gün içinde İçişleri Bakanlığına ve Maliye Bakanlığına gönderilir.

657 sayılı Kanun'un 4/B maddesine göre sözleşmeli memur "Kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, kurumun teklifi üzerine Devlet Personel Dairesi ve Maliye Bakanlığının görüşleri alınarak Bakanlar Kurulunca geçici olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileri" olarak tanımlanmıştır.

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5/c maddesinde, genel hizmetlerden birinin yürütülmesi için yapılan idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davaları çözmekle idari mahkemelerin görevli olduğu hükme bağlanmıştır.

Diğer taraftan, sözleşmeli personel ile ilgili Anayasa Mahkemesi kararlarında ve doktrinde, idari sözleşmelerin; kamu tüzel kişileri tarafından, kamu hizmetinin yürütülmesi amacı ile tek yanlı olarak düzenlenen, yazılı, tip sözleşmeler olduğu belirtilmekte, Uyuşmazlık Mahkemesi ve Danıştay'ın istikrar bulmuş içtihatlarında da, idari sözleşmelerle ilgili hususlardan doğan anlaşmazlıkların idari yargı yerinde çözümleneceği vurgulanmaktadır.

Görev kamu düzeni ile ilgilidir. Mahkeme uyuşmazlıkta görevli olduğunu her zaman dikkate almalıdır.

Yukarıdaki açıklamalara göre 5393 sayılı Kanun'un 49/3 maddesi kapsamında çalışanlarla yapılan sözleşmelerin iş sözleşmesi olmadığı, 657 sayılı Kanun'un 4/B maddesi uyarınca bu şekilde çalıştırılan kişilerin sözleşmeli personel olacağı ve işçi sayılmayacakları ve çalıştıkları kurumla arasında çıkan uyuşmazlıklarda idari yargının görevli olacağı açıktır.

Dosya içeriğine göre davacı Belediye Başkanlığı ile davalı avukat arasında 5393 sayılı Kanun'un 49. maddesi uyarınca tam zamanlı sözleşme imzalandığı, davalının bu kapsamda çalışmasından kaynaklı uyuşmazlık bulunduğu, davacının iş bu davayı açtığı anlaşılmaktadır.

Somut uyuşmazlıkta davacı kurum ile davalı avukat arasında 4857 sayılı Kanun kapsamında hizmet akdi bulunmadığı, davalının 5393 sayılı ve 657 sayılı kanunlar kapsamında sözleşmeli personel olarak çalıştığı ve statü hukukuna tabi olduğu, uyuşmazlığın idari yargı yerinde görülmesi gerektiği anlaşıldığından, davanın yargı yolu yanlışlığı sebebi ile reddine karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:

1-)Açılan dava ile ilgili yargılama yapma görevinin idari yargıya ait olması nedeniyle, 6100 sayılı HMK'nın 114/1-b maddesi uyarınca yargı yolu caiz olmadığından aynı kanunun 115/2 maddesi uyarınca davanın usulden REDDİNE…" kesin olmak üzere karar vermiştir.

2-a)Davacı belediye vekili, bu kez davalı tarafin tahsil edip de müvekkili idare hesabına aktarmadığı 3.828,28

TL asıl alacağın davalının hesabına geçtiği tarihten itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte tahsiline, bu alacağı tahsil yönünde harcanan diğer masraflarının (icra takip ile diğer mahkemelerdeki yargılama giderleri) tahsiline karar verilmesi istemiyle 5.7.2017 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

2-b)GAZİANTEP 2.İDARE MAHKEMESİ; 12.10.2017 gün ve E:2017/1152 sayı ile, "(…) 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasında idari dava türleri; "a) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, b) idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" olarak sayılmış ve aynı maddenin 2. fıkrasında da idari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlı olduğu hükme bağlanmıştır. Dolayısıyla, kural olarak davanın bir idari işlem veya eyleme ilişkin ve davalının da idare olması gerekmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davalının belediyenin vekilliğini yaptığı dönemde 2010 yılı vekalet ücreti alacağına ilişkin alması gereken tutardan fazla aldığı gerekçesiyle davacı belediye tarafından Gaziantep 12. İcra Müdürlüğü'nün 2011/6000E. sayılı dosyasından icra takibi başlatıldığı, davalının itirazı üzerine icra takibinin durduğu, bunun üzerine davacı belediye tarafından Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin E.2012/377 sayılı dosyasından itirazın iptali davası açıldığı, uyuşmazlığın iş mahkemelerinde görülmesi gerektiği gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine dair Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 20.01.2016 tarih 2012/377E. ve 2016/45K sayılı kararı üzerine, davacının başvurusu üzerine Gaziantep 4. İş Mahkemesinin 2016/712 Esasına davada bu kez idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddedildiği, bunun üzerine davacı vekili tarafından süresi içinde bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda, dava dilekçesinde her ne kadar Gaziantep 7. İcra Müdürlüğünde ilamsız icra takibi başlatıldığı ve Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2013/254E. sayılı dosyasından açılan itirazın iptali davasında verilen 2013/254E. ve 2014/1154K sayılı davanın reddine dair verilen kararın Yargıtay tarafından iş mahkemelerinin görevli olduğu gerekçesiyle bozulması üzerine Gaziantep 4. İş Mahkemesinin 2016/712E. sayılı dosyada görülen davada verilen idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine dair karar üzerine açılan dava olduğu belirtilerek 3.828,28TL alacağın tahsili istemine yer verilmekle birlikte davacı vekili tarafından 09.10.2017 havale tarihli dilekçe ile dava dilekçesinde icra müdürlüğü ve asliye hukuk mahkemesi dosya numaralarının ve alacak miktarın yanlışlıkla yazıldığı belirtilerek Gaziantep 12. İcra Müdürlüğü'nün 2011/6000E. sayılı dosyasından başlatılan icra takibi üzerine Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin E.2012/377 sayılı dosyasından görülen itirazın iptali davasında, uyuşmazlığın iş mahkemelerinde görülmesi gerektiği gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine dair Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 20.01.2016 tarih 2012/377E. ve 2016/45K sayılı kararı üzerine, davacının başvurusu üzerine Gaziantep 4. İş Mahkemesinin 2016/712 Esasına kaydedilen davada idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine dair verilen karar üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı belirtilmiştir.

Bu durumda, davalının davacı belediyenin vekilliğini yaptığı dönemde dava dosyalarından tahsil ettiği vekalet ücretini belediyenin hesabına yatırmayarak alması gereken tutardan fazla aldığı iddiasıyla Gaziantep 12. İcra Müdürlüğünün 2011/6000E. sayılı dosyasına konu alacağın yasal faiziyle tahsili isteminin idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava niteliğinde bulunmadığından, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Nitekim, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 24/10/2016 tarih ve E: 2016/493, K: 2016/501 sayılı kararı da bu yöndedir.

Açıklanan nedenlerle, Mahkememizin görevsizliğine, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için iş bu dosya ile birlikte Gaziantep 4. İş Mahkemesinden temin edilen 2016/712E. sayılı dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, aynı Kanunun 18. maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesince bir karar verilinceye kadar yargılamanın ertelenmesine, Uyuşmazlık Mahkemesi tarafından 6 ay için bir karar gelmezse yargılamaya devam edilmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 25.12.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava; davalının, davacı belediyede sözleşmeli avukat olarak vekillik yaptığı dönemde, alması gereken yıllık tutardan fazla vekalet ücreti alarak idareyi kamu zararına uğrattığından bahisle, adli yargı yerinde; davalı/borçlunun icra takibine yaptığı itirazın iptali ile icra takibinin devamına, haksız ve kötü niyetli olan davalı borçlunun %40'dan az olmamak üzere icra inkar tazminatı ödemesine; idari yargı yerinde ise, davalı tarafin tahsil edip de davacı idare hesabına aktarmadığı 3.828.,28 TL asıl alacağın davalının hesabına geçtiği tarihten itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlığını taşıyan 2. maddesinin birinci fıkrasında, "1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

(İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

(Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" hükmüne yer verilmiştir.

İdari davalardan olan iptal ve tam yargı davalarında davalı daima idaredir. Bir başka deyişle, idari yargı yerinde açılan bir iptal ya da tam yargı davasına bakılabilmesi için, diğer dava koşullarının yanı sıra, davanın idare aleyhine açılmış olması gerekmekte; idari yargı yerinde gerçek kişiler aleyhine dava açılabilmesine hukuken olanak bulunmamaktadır.

Bu durumda, davanın, ortada idarece kamu gücüne dayalı olarak ve idari usul ve esaslara göre re'sen ve tek yanlı biçimde tesis edilmiş bir işlem veya eyleminden dolayı hak ve menfaati ihlâl edilenler tarafından idare aleyhine açılmış 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesinde belirtilen davalardan biri olmayıp; davacı idare tarafından, fazla ödendiği ileri sürülen vekalet ücretinin iadesi ve icra takibinin devamına karar verilmesi istemiyle, gerçek kişi aleyhine açılan dava olması karşısında, idari yargının görevine giren bir dava bulunduğundan söz etmek olanaksızdır.

Buna göre, idarenin, alacak istemiyle gerçek kişi aleyhine açtığı davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevlidir.

Açıklanan nedenlerle, Gaziantep 2.İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Gaziantep 4.İş Mahkemesinin 10.5.2017 gün ve E:2016/712, K:2017/170 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Gaziantep 2.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Gaziantep 4.İş Mahkemesinin 10.5.2017 gün ve E:2016/712, K:2017/170 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.12.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Suna
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT